

פב: תורה אור השלם

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

מסורת הש"ס

א) ופי' הערוך עין
תלמידיה נקיים מכל וקלה
לית לה חסרון יסוס.
ב) (במנו) פיה הייב איתא
כי מאיר. ג) כי נה
(פסולין ק) סמיים סה.
ד) מסדרין ק.
ה) (מחפפתה סס איתא
כי אומר.) ו) (אמר)
פסולין. ז) (אמר) איתא
כשיי' שפיי'. ח) (פי'
תנוט טו ע"א.) ט) פי'
על זה תמלא ספר
המים שחבר לחי האנו
מהריל מפרלא ספר זיות
ח"א פ"ג. טו) כשפול יסוף
תשוב המ"א ויל וכן
סוף יסוף כ"ק כמוב
רמז על הזכרת שמות
הנלו.

מחמא דמלמוסא. מחט תלמיית ברושדיי"ר נלע"ז שהתפירות
עשויות תלמים תלמים שורות שורות כתלמים של מחמיה: **שעורם**
מן העולם. שנטילה מן העולם בין שהיא נקיה בין שהיא מלוסה
יש בה נזק ואם לא ילמדנה זה ילמדנה אחר: **אשרי מי שרואה**
אם הוריו. וילדיו ואת ילדיו בלומנות נקיה: **בסס.** מוכר בשמים:
לבי קייז. מייבש קציעות בשדה: **סכל.** נושא משאות: **כל**
אומניוס. אין להן מתן סכר לאחר זמן אלא סכר המזוי להם
בשעתן אכל מורה מתן סכרה כל מאליו לאורך ימים ואף
לחולה ולקון שאינו יכול לעסוק זה עכשיו אוכל מן הקודמות:
שנאמר עוד יעובד **בשיבס.** ילמחו זמנת וימיתד שכן לעת שיבתן
דשניס ורענניס יהיו י"גו' :

הדרן עלך עשרה יוחסין וסליקא לה מסכת קדושין

מחמא דתלמויותא תניא רבי אומר אין לך אומנות
שעוברת מן העולם אשרי מי שרואה את הוריו
באומנות פגולה אוי לו למי שרואה את הוריו
באומנות פגומה **יא אפשר לעולם בלא בסס ובלא**
בורסקי אשרי מי שאומנותו בסס ואוי לו מי
שאומנותו בורסקי יאי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא
נקבות אשרי מי שבניו זכרים ואוי לו למי שבניו
נקבות יר"מ אומר לעולם ילמד אדם ללבנו אומנות
נקיה וקלה ויבקש רחמים למי שהעושר והנכסים
שלו שאין עניות מן האומנות ואין עשירות מן
האומנות אלא למי שהעושר שלו שנאמר ולי הכסף
ולי הזהב נאם ה' צבאות: ר"ש בן אלעזר אומר אם

מוסף רש"י
מחמא דתלמויותא.
נרשיד שנטייס
שהתפירות עשויות
שורות תלמי חמטה
(נכות טו.) הדרן עלך
מסכת קדושין

תוס' ר"י הוקן
הלמייתא.
תלמי תלמי הוא
כמשה וקם ששעה
בחסד שעוברת שיהיה
לו ללא נזק אלא כל
האומנות צריכים לעולם
בין אומנות נקיה או
מאוסה. **בסס.** מוכר
בשמים. **בורס.** מקנן
צואת כלבים. טו קייז. מייבש קציעות בשדה. **סכל.** נושא משאות. יעובד בשיבס. ילמחו זמנת וימיתד שכן בעת שיבתן. תושבלי"ע

ראית מימך: תניא ר"ש בן אלעזר אומר מימי לא ראיתי צבי קייז וארי סבל ושועל חנוני והם מתפרנסים
שלא בצער והם לא נבראו אלא לשמשני ואני שנבראתי לשמש את קוני מה אלו שלא נבראו אלא
לשמשני מתפרנסים שלא בצער ואני שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא
שהרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי שנאמר **עונותיכם הטו:** רבי נהוראי אומר מניה אני כל
אומנות וכו': **תניא רבי נהוראי אומר מניה אני כל אומנות שבעולם ואינו מלמד את בני תורה**
שכל אומנות שבעולם אין עומדת לו אלא בימי ילדותו אבל בימי זקנותו הרי הוא מוטל ברעב אבל
תורה אינה כן עומדת לו לאדם בעת ילדותו ונותנת לו אחרית ותקוה בעת זקנותו מהו אומר וקוי
ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים בזקנותו מהו אומר יעוד יעובד בשיבס דשניס ורענניס יהיו:

הדרן עלך עשרה יוחסין וסליקא לה מסכת קידושין

עיון רש"י

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויעיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת קדושין והדרן עלך. דעתן עלך מסכת קדושין ודעתך עלך. לא נתנשי מינך מסכת קדושין ולא תתנשי מינך
לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר
פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונדיה בלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייתיני: ברוך אתה יי למדני חקיקי: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו
משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים
ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר
ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

**יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת קדושין בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה.** וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי
שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא
תשיחקי. כי בי ירבו ימיה ויסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאבתא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא
במלכותיה ויקריה, ויצימח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבתתא ונחתתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון
שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ריחיי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא
מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: